

28 DECEMBER 2014 – HEILIGE FAMILIE

EERSTE LEZING

GENESIS 15, 1-6; 21, 1-3

In die dagen klonk het woord van de Heer in een visioen tot Abram: „Gij moet niet vrezen, Abram, Ik zal uw schild zijn. Uw loon zal zeer groot zijn!”

Toen zei Abram: „Heer God, wat baten mij uw gaven? Want ik blijf maar kinderloos en de Damasceen Eliëzer zal de bezitter van mijn huis worden. Gij hebt mij toch geen nakomelingen geschonken, en een onderhorige zal mijn erfgenaam zijn.”

Toen werd het woord van de Heer tot hem gericht: „Niet hij wordt uw erfgenaam; uw erfgenaam zal iemand zijn die u zult verwekken.”

Nu leidde de Heer Abram naar buiten en zei: „Kijk naar de hemel en tel de sterren, als ge kunt.” En Hij verzekerde hem: „Zo talrijk wordt uw nageslacht.” Abram geloofde de Heer en deze rekende hem dat als gerechtigheid aan.

De Heer begunstigde Sara, zoals Hij gezegd had, en vervulde de belofte die Hij haar gedaan had. Sara werd zwanger en schonk Abraham op zijn oude dag een zoon, op het tijdstip dat God genoemd had. Abraham gaf aan de zoon die hem geboren werd en die hem door Sara werd geschonken de naam Isaäk.

TWEDE LEZING

BRIEF AAN DE HEBREEËN 11, 8.11-12.17-19

Door het geloof heeft Abraham gehoor gegeven aan de roepstem van God, en ging hij op weg naar een land dat bestemd was voor hem en zijn erfgenamen.

Door het geloof heeft ook Sara, ofschoon haar tijd al lang voorbij was, de kracht tot vruchtbaarheid ontvangen, want zij wist dat Hij die de belofte had gedaan, zijn woord zou houden. Daarom is dan ook aan één man, en nog wel in zijn hoge ouderdom, een nageslacht gegeven, talrijk als de sterren aan de hemel, ontelbaar als de zandkorrels aan het strand van de zee.

Door het geloof heeft Abraham, toen hij op de proef gesteld werd, Isaäk ten offer gebracht. Hij die de beloften had ontvangen, stond op het punt zijn enige zoon te offeren, de zoon van wie hem gezegd was: „Alleen zij die van Isaäk afstammen, zullen gelden als uw nageslacht.” Want Abraham was ervan overtuigd dat God zelfs de macht heeft om doden tot leven te wekken; en uit de dood heeft hij, om zo te zeggen, zijn zoon ook teruggekregen.

EVANGELIE

LUCAS 2, 22-40

Toen de tijd aanbrak, waarop Maria en het kind volgens de Wet van Mozes gereinigd moesten worden, brachten zijn ouders Jezus naar Jeruzalem om Hem aan de Heer op te dragen, volgens het voorschrift van de Wet des Heren: elke eerstgeborene van het mannelijk geslacht moet aan de Heer worden toegeheiligd, en om volgens de bepaling van de Wet des Heren een offer te brengen, namelijk een koppel tortels of twee jonge duiven.

Nu leefde er in Jeruzalem een zekere Simeon, een wetgetrouw en vroom man, die Israëls vertroosting verwachtte, en de heilige Geest rustte op hem. Hij had een godsspraak ontvangen van de heilige Geest dat de dood hem niet zou treffen, voordat hij de Gezalfde des Heren zou hebben aanschouwd.

Door de Geest gedreven, was hij naar de tempel gekomen. Toen de ouders het kind Jezus daar binnenbrachten, om aan Hem het voorschrift der Wet te vervullen, nam ook hij het kind in zijn armen en verkondigde Gods lof met de woorden: „Uw dienaar laat gij, Heer, nu naar uw woord in vrede gaan: mijn ogen hebben thans uw Heil aanschouwd dat Gij voor alle volken hebt bereid; een licht dat voor de heidenen straalt, een glorie voor uw volk Israël.”

Zijn vader en moeder stonden verbaasd over wat van Hem gezegd werd. Daarop sprak Simeon over hen een zegen uit en hij zei tot Maria, zijn moeder: „Zie, dit kind is bestemd tot val of opstanding van velen in Israël, tot een teken dat weersproken wordt, opdat de gezindheid van vele harten openbaar moge worden; en uw eigen ziel zal door een zwaard worden doorboord.”

Er was ook een profetes, Hanna, een dochter van Fanuël uit de stam van Aser. Zij was hoogbejaard en na haar jeugd had zij zeven jaren met haar man geleefd. Nu was zij een weduwe van vierentachtig jaar. Ze verbleef voortdurend in de tempel en diende God dag en nacht door vasten en gebed. Op dit ogenblik kwam zij naderbij, dankte God en sprak over het kind tot allen die de bevrijding van Jeruzalem verwachtten.

Toen de ouders van Jezus alle voorschriften van de Wet des Heren vervuld hadden, keerden zij naar Galilea, naar hun stad Nazaret terug. Het kind groeide op en nam toe in krachten; het werd vervuld van wijsheid en de genade Gods rustte op Hem.

Schriftlezingen
© Katholieke Bijbelstichting
Breda, www.bijbel.net

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN

— Luc DEVISSCHER —

Een tweevoudige
zwanenzang

EVANGELIE • Jezus, Maria en Jozef blijven niet bij de pakjes onder de kerstboom zitten. Op deze zondag onder het octaaf van Kerstmis klimt de heilige Familie van de stal in Betlehem op naar de tempel van Jeruzalem. Ze worden gedreven door de Wet van Mozes. Daarin staat geschreven dat veertig dagen na de geboorte van een zoon een offer moet worden opgedragen om de moeder weer rein te maken (zie Leviticus 12, 2-8). Ook wordt er bepaald ieder eerste kind aan de Heer toe te wijden (zie Exodus 13, 1-2).

In de tempel ontmoet het jonge gezin de wetsgetrouwe Simeon en de profetes Hanna. De Wet en de Profeten zijn herkenbaar in de gestalte van een man en een vrouw. Allebei zijn ze ouder in dagen dan het kind, dat nog een heel leven voor zich heeft. Simeon wordt geschilderd als een vroom man. Hij is trouw en rechtvaardig. Een gedreven man vol van heilige Geest. Diezelfde Geest stuurt hem naar de tempel op het moment dat de heilige Familie aankomt. Diezelfde Geest had hem ook voorspeld dat hij niet zou sterven voordat hij de beloofde Messias gezien zou hebben. Simeon lijkt op Mozes. Hanna was al in de tempel. Sterker nog, ze is er altijd. Sinds de dood van haar man heeft ze, nu al zevenmaal twaalf lentes, daar haar tenten opgeslagen. Ze vult haar tijd met vasten en gebed. Hanna draagt dezelfde naam als de moeder van de profeet Samuël die bij de joodse rabbijnen ook doorgaat als een profetes.

Beiden leven in de verwachting. Simeon verwacht „de vertroosting van Israël” en Hanna „de bevrijding van Jeruzalem”. De ontmoeting met het kind in de tempel van Jeruzalem is het snijpunt van hun verwachtingen. Simeon neemt het kind in zijn armen. Hij voelt zich ‘vertroost’ en dankt God dat hij het Heil of de redding heeft mogen zien die God bereid heeft voor alle volken. Het kind is een licht voor iedereen. Plotseling richt Simeon zich tot Maria. Wat hij haar voorhoudt, is buiten haar verwachting. Het kind is ook val of opstanding voor velen in Israël. Hij zal een omstreden teken zijn en haar moederhart zal met het zwaard worden doorboord. Een dissonante noot galmt na in de tempel.

Hanna heeft geen woorden voor de verbaasde ouders. Terwijl Simeon nog aan het spreken is, komt ze naderbij. Ook zij dankt God en begint alle andere mensen in de tempel te vertellen over Jezus, mensen die net als zij hopen op bevrijding. Wat ze precies zegt, komen we niet te weten. Heeft de ontmoeting met het kind haar bevrijd van een zware last?

Wat zijn onze verwachtingen? Voor Simeon en Hanna is Jezus als de Gezalfde dé ontdekking van hun leven. Ze hebben er een leven lang op gewacht. In de ontmoeting met het kind zingen ze niet hun laatste lied, maar de lof van God. Wordt het voor ons niet stilaan tijd om de stal op te ruimen en op te klimmen naar Jeruzalem? In welke mate drijft de Geest, diezelfde, ons naar de tempel om God te danken? Ondertussen heeft de heilige Familie alweer een voorsprong. Nadat Jozef en Maria aan hun verplichtingen voldaan hebben, zijn ze teruggekeerd naar huis, naar hun stad Nazaret in Galilea. Niet talmen dus met dat tempelbezoek! In afwachting groeit het kind als kool. Jezus wordt sterk en wijs en de genade van God rust op hem.

LEZINGEN • Geloven heeft een geweldig vermogen. De schrijver van de brief aan de Hebreëen geeft het over de zegeningen die het geloof Abraham oplevert: niet alleen een land, maar vooral ook een talrijk nageslacht. In het boek Genesis wordt het geloof van Abraham hem als gerechtigheid aangerekend. Vertrouwen is een rechtvaardige daad. Zelfs op het uiterste punt waar hij zijn zoon Isaäk opoffert, blijft hij geloven in de belofte van God. Die belofte wordt in Jezus opnieuw waar. Volgens de stamboom van Jozef is het kind immers een nakomeling van Abraham en Isaäk (zie Lucas 3, 23-38). Hij is een licht dat voor alle heidenen straalt. Door zijn komst kunnen opnieuw de sterren worden geteld.

Reacties welkom via luc.devisscher@ccv.be

LEZINGEN DOOR DE WEEK | Maandag 29 december: Eerste Brief van Johannes 2, 3-11 en Lucas 2, 22-35 • Dinsdag 30 december: Eerste Brief van Johannes 2, 12-17 en Lucas 2, 36-40 • Woensdag 31 december: Eerste Brief van Johannes 2, 18-21 en Johannes 1, 1-18 • Donderdag 1 januari 2015 (Feest van de Moeder Gods) Numeri 6, 22-27 – Brief aan de Galaten 4, 4-7 – Lucas 2, 16-21 •

Vrijdag 2 januari 2015: Eerste Brief van Johannes 2, 22-28 en Johannes 1, 19-28 • Zaterdag 3 januari 2015: Eerste Brief van Johannes 2, 29; 3, 6 en Johannes 1, 29-34 • Zondag 4 januari 2015 (Openbaring des Heren) Jesaja 60, 1-6 – Brief aan de Efesiërs 3, 2-3a.5-6 – Matteüs 2, 1-12.

EUCHARISTIE OP RADIO | 28 december, 10 uur, VRT Radio 1: vanuit de parochie Sint-Niklaas in Gent met het koor Paratum Cor.

EUCHARISTIE OP TV | 28 december, 10.30 uur, RKK via Nederland 2: vanuit de basiliek van het heilig Sacrament in Meerssen in Nederlands-Limburg.